

ЦЕНТР ПРАВ ЛЮДИНИ

2026

СПИСОК УВ'ЯЗНЕНИХ
УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Олексій Бессарабов

Журналіст, заступник головного редактора часопису «Чорноморська безпека», аналітик, офіцер запасу Військово-морських сил України, ув'язнений з листопада 2016 року.

Жив у Севастополі. Публікував матеріали з питань безпеки та проблем Чорноморського флоту РФ в Криму. В минулому був кореспондентом інформаційного видання «Главред», під псевдонімом Олексій Стрелецький друкувався у виданнях «Судходство», «Чорноморська безпека», «Дзеркало тижня». Був експертом українського Центру сприяння вивченню геополітичних проблем та євроатлантичного співробітництва Чорноморського регіону «Номос».

У листопаді 2016 року був затриманий російськими силовиками, а згодом заарештований за сфабрикованим звинуваченням у підготовці диверсії на «об'єктах військової інфраструктури і життєзабезпечення півострова». Його катували, вибиваючи визнання вини. У квітні 2019 року засуджений до 14 років позбавлення волі в колонії суворого режиму та до штрафу в розмірі 300 тисяч рублів. Після відхилення апеляційної скарги його утримують у виправній колонії Кочубеєвського (Ставропольський край Росії).

«*Ми, політв'язні, знаючи про підготовку зустрічей з президентом України, а потім і президента США з російським президентом, вважаємо, що основною має бути тема безумовного звільнення незаконно утримуваних Росією осіб з колоній на території РФ та Криму. Це не питання політики, це питання відновлення мінімального рівня довіри, честі й моралі лідерів націй XXI століття*», – Олексій Бессарабов, 5 травня 2021 року.

#FreeBessarabov

Дмитро Штибліков

Аналітик і військовий журналіст, заступник головного редактора часопису «Чорноморська безпека». У 2003 році був звільнений в запас із лав Збройних Сил України за станом здоров'я. Жив у Севастополі. До 2014 року працював у Центрі сприяння вивченню геополітичних проблем і євроатлантичної співпраці Чорноморського регіону «Номос» у Севастополі. Публікувався в українських, російських і західних виданнях. Працював над науковою роботою про міжнародно-правові аспекти боротьби з тероризмом, брав участь у конференціях в Україні та Росії, країнах Південного Кавказу. Ув'язнений з листопада 2016 року.

Затриманий ФСБ Росії 9 листопада 2016 року в Севастополі. У ФСБ заявили, що він начебто був членом «диверсійно-терористичної групи Головного управління розвідки Міністерства оборони України». Штиблікова звинуватили у плануванні диверсійних акцій на об'єктах військової інфраструктури й життєзабезпечення в Севастополі. У травні 2017 року Дмитро Штибліков під примусом і погрозами до членів сім'ї уклав досудову угоду зі слідством – визнав «вину» та дав згоду співпрацювати зі слідством. Його справу розглядали в особливому порядку без вивчення доказів винуватості.

16 листопада 2017 року окупаційний Севастопольський міський суд засудив Штиблікова до п'яти років колонії суворого режиму та до штрафу – 200 тисяч рублів.

8 листопада 2021 року Дмитро Штибліков мав вийти на волю через завершення строку покарання у справі «кримських диверсантів». У той же день він був етапований із СІЗО ФСБ «Лефортово» до Ростова-на-Дону, де у Південному окружному військовому суді на нього заведена нова справа, цього разу за статтю 275 КК РФ «Державна зрада». Новий строк покарання для політв'язня суд оголосив з 9 листопада 2016 року, і тепер Штибліков повинен безпідставно провести в російському ув'язненні за ст. 275 ще 14 років і 6 місяців позбавлення волі у виправній колонії суворого режиму, з обмеженням

волі на один рік після відбуття покарання. У листопаді 2022 року російський суд відхилив апеляційну і касаційну скарги Дмитра Штиблікова та його захисників.

Після другого вироку Штиблікова тривалий час етапували назад до виправної колонії № 6 в Омську, де він перебував раніше. Здоров'я 54-річного бранця постійно погіршується: почалася гіпертонія, кришаться зуби, болять ясна та з'явилися проблеми з нирками. У нього сильно впав зір.

Умови, в яких утримують українця, досі суворі: він весь час перебуває один у ПКТ (приміщення камерного типу), має лише одну коротку прогулянку в закритому маленькому дворіку. Йому не дозволені ні відео-, ні звичайні дзвінки, ні побачення.

«**Батько позбавлений всіляких контактів та утримується у повному інформаційному вакуумі**», – донька політв'язня Дмитра Штиблікова Тетяна, 22 травня 2023 року.

#FreeShtyblikov

Сейран Салієв

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із жовтня 2017 року. Має неповну вищу освіту викладача кримськотатарської та турецької мови та літератури.

Жив у Бахчисарай і працював екскурсоводом. Після незаконної анексії Криму висвітлював обшуки в домівках кримських татар. Публічно закликав співгромадян до солідарності та до підтримки жертв переслідувань мусульман, за що був оштрафований у 2016 році.

Перший обшук у нього вдома пройшов у січні 2017 року. А вже у жовтні того ж року російські силовики заарештували Салієва в ході обшуку за сфабрикованим звинуваченням в участі у діяльності терористичної організації та у підготовці до насильницького захоплення влади. У вересні 2020 року засуджений до 16 років позбавлення волі в колонії суворого режиму. 14 березня 2022 року його апеляційна скарга була частково задоволена, і термін позбавлення волі був зменшений до 15 років.

Його етапували до виправної колонії № 4 суворого режиму в Тульській області на території РФ. Федеральна служба виконання покарань Росії в липні 2023 року відмовила в запиті щодо переведення Салієва у в'язницю ближче до Криму.

21 червня 2024 року Салієва визнали злісним порушником відбування покарання та перевели на суворі умови. З того часу його тримають в штрафному ізоляторі без жодних вагомих підстав на це.

«**Сім років я існую у світі розбитих долів, мертвих душ і наглядців**», – Сейран Салієв, 11 жовтня 2024 року.

#FreeSaliev

Марлен (Сулейман) Асанов

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із жовтня 2017 року. За фахом – викладач турецької та кримськотатарської мови й літератури.

Жив у Бахчисарай. 2002 року заснував караван-сарай «Салачик» – кримськотатарський культурно-етнографічний центр. Від початку окупації надавав допомогу родинам кримських політв'язнів, висвітлював судові процеси та проблеми родин політв'язнів.

Восени 2017 року російські силовики прийшли з обшуком до нього додому за сфабрикованим звинуваченням в організації

діяльності терористичної організації та у підготовці до насильницького захоплення влади. У вересні 2020 року засуджений до 19 років позбавлення волі в колонії суворого режиму. 14 березня 2022 року його апеляційна скарга була відхилена. 8 вересня 2022 року його дружина Айше Асанова повідомила, що Марлена етапували з Ростова-на-Дону, де він перебував упродовж всього судового процесу, до російської колонії суворого режиму № 7 на території Мордовії.

9 серпня 2024 року Бахчисарайський районний суд у Криму відмовив у задоволенні позовних вимог Асанова в переведенні з виправної колонії № 7 у селищі Сосновка Республіки Мордовія до колонії, розташованої ближче до Криму, де живе його родина.

«Сьогодні в Криму багато людей зазнають переслідувань. Влада намагається це показати як “боротьбу з тероризмом”. Але хай знають, що брехня приречена на загибель. Кримські татари та міжнародна спільнота не повірять у ці брехливі звинувачення», – Марлен Асанов, 2 серпня 2018 року.

#FreeAsanov

Ернес Аметов

Громадянський журналіст об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений з політичних мотивів із жовтня 2017 року по вересень 2020 року, коли суд виправдав його через відсутність доказів. Після майже чотирьох років перебування в неволі Аметов був звільнений з-під варти і повернувся до родини. А у березні 2022 року апеляційний суд скасував це рішення, і з квітня Аметов знов опинився за ґратами.

Жив у Бахчисараї, має дружину і двох дітей. За фахом – юрист, після незаконної анексії Криму став громадянським журналістом «Кримської солідарності», працював фотографом і відеооператором.

У жовтні 2017 року російські силовики провели в його оселі обшук, завдавши психологічної травми дітям. Аметов був затриманий разом з п'ятьма іншими кримськими татарами, серед яких троє були громадянськими журналістами – Сейран Салієв, Марлен (Сулейман) Асанов і Тимур Ібрагімов. Аметову висунули сфабриковане обвинувачення в діяльності терористичної організації.

29 грудня 2022 року Ернеса Аметова було засуджено до 11 років ув'язнення у колонії суворого режиму.

У травні 2024 року його етапували до колонії у Вологодській області на території Росії. Там він схуд на 10 кг.

«Людині мозок був даний для того, щоб вона аналізувала інформацію. Ось чим я займався. Якщо це злочин, то вибачте, я тоді не знаю, як мені жити, якщо мені навіть співставляти інформацію не можна. Бути середньостатистичним, не висовувати голови більш, ніж потрібно в цій країні», – Ернес Аметов, вересень 2020 року.

#FreeAmetov

Осман Аріфметов

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із березня 2019 року.

За фахом – учитель інформатики. Жив у Сімферополі. З 2015 року висвітлював порушення прав людини в Криму, допомагав організовувати передачі в СІЗО кримськотатарським в'язням. У 2019 році отримав особливу відзнаку літературного конкурсу «Кримський інжир / Qırım inciri» «Слова свободи», а його оповідання «Моя депортація» увійшло до фіналу в номінації «Проза українською мовою».

У березні 2019 року російські силовики заарештували його в місті Аксай (Ростовська область Росії), а у домі провели обшук. Осману Аріфмететову висунули сфабриковане обвинувачення – участь у діяльності терористичної організації та підготовка до насильницького захоплення влади. Аріфмететова утримували у СІЗО в Ростові-на-Дону. 16 серпня 2022 року прокурор висунув запит для нього: 16,5 років позбавлення волі.

24 листопада 2022 року Південний окружний військовий суд Росії призначив Аріфмететову покарання – 14 років позбавлення волі з відбування перших чотирьох років в тюрмі, а подальшого строку – в колонії суворого режиму, з обмеженнями свободи після відбування покарання впродовж року.

На початку травня 2024 року стало відомо, що Аріфмететов був етапований до Мінусінської в'язниці у Красноярському краї Росії. У травні 2025 року журналіст повідомив у своєму листі, що його вивезли із в'язниці Мінусінська і далі етапують до виправної колонії № 5 у Новотроїцьку Оренбурзької області.

У Аріфмететова в ув'язненні різко погіршився стан здоров'я: має захворювання нирок, артроз суглобів, простатит, а також ураження нижніх кінцівок.

«**Моя боротьба у відкритому доступі помітна на сторінці у фейсбуці. Я висвітлював несправедливість, і за це мене назвали терористом. Кримські татари, мусульмани показали свою політичну позицію. Вони не підтримали утискувачів. Цей режим боїться політичної єдності**», – Осман Аріфмететов, 21 травня 2019 року.

#FreeArifmemetov

Сервер Мустафаєв

Громадянський журналіст, координатор і стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», правозахисник, ув'язнений із травня 2018 року.

За фахом – інженер систем газопостачання. Жив у Бахчисарай. Співзасновник об'єднання «Кримська солідарність». Публічно виступав на захист жертв політичних переслідувань, висвітлював порушення прав людини в Криму. У 2019 і 2020 роках отримав особливу відзнаку літературного конкурсу «Кримський інжир / Qırım inciri» «Слова свободи», а його вірш «Альхамдулиллях, мусульманмыз» та оповідання «Земаневий Юсуф медресеси» увійшли до фіналу в номінаціях «Поезія кримськотатарською мовою» та «Проза кримськотатарською мовою».

У травні 2018 року російські силовики заарештували його під час обшуку в нього вдома за сфабрикованим звинуваченням – участь у діяльності терористичної організації та підготовка до насильницького захоплення влади. У вересні 2020 року засуджений до 14 років позбавлення волі в колонії суворого режиму. 14 березня 2022 року його апеляційна скарга була відхилена. З вересня 2022 року політв'язень перебуває у Тамбовській виправній колонії № 1. Попри вступ до вишу на дистанційну форму навчання, в колонії Мустафаєву не дозволили скласти заліки після першого семестру навчання, а у серпні 2023 року відправили у штрафний ізолятор.

Сервер Мустафаєв і далі втрачає зір у бараку суворих умов утримання, куди його перевели в лютому 2024 року. У серпні 2025 року після тривалого побачення його дружина повідомила, що у журналіста різко погіршився стан здоров'я: має сильний біль у попереку та постійно відчуває слабкість і втому. Належної медичної допомоги йому не надають.

«**Незважаючи на винесені строки й несправедливість, яка триває, ми не опускаємо рук та не падаємо духом. Ми всі є свідками того, що обов'язок кожного з нас – очиститися від наклепу, який нависли на наш народ, релігію в наші дні та протягом нашої історії**», – Сервер Мустафаєв, 17 травня 2021 року.

#FreeMustafayev

Тимур Ібрагімов

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із жовтня 2017 року.

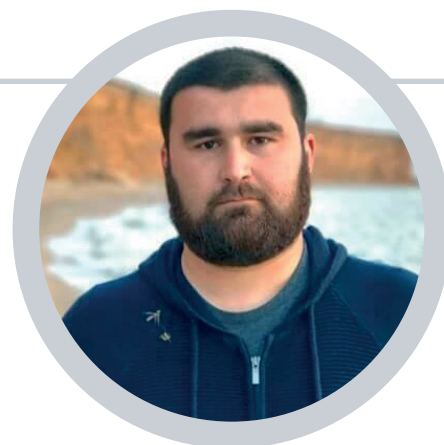
Жив у Бахчисараї. З 2015 року висвітлював обшуки в домівках кримськотатарських активістів і політично мотивовані судові процеси. З дитинства має інвалідність внаслідок травми ока.

У жовтні 2017 року російські силовики заарештували його під час обшуку в нього вдома за сфабрикованим звинуваченням в участі у діяльності терористичної організації та у підготовці до насильницького захоплення влади. У вересні 2020 року засуджений до 17 років позбавлення волі в колонії суворого режиму. 14 березня 2022 року його апеляційна скарга була відхилена. 22 серпня 2022 року стало відомо, що весь строк ув'язнення активіст «Кримської солідарності» відбуватиме в колонії суворого режиму в селі Клетокти в Рязанській області Російської Федерації.

Ібрагімов має інвалідність третьої групи із зору, одне око йому замінили на штучне понад 15 років тому, нині політв'язень потребує заміни очного імпланту, але в тюремній лікарні це зробити неможливо. В серпні 2023 року у Ібрагімова діагностували жовчнокам'яну хворобу. Крім загострення проблем із зором та жовчнокам'яною хворобою, журналіст страждає на болі у спині та суглобах і хронічну втому.

«В 1944 році нас вже оголошували зрадниками і у вагонах вивозили в Азію. Ми, дякуючи Аллаху, повернулись. А сьогодні нас під різними приводами звинувачують в “екстремізмі” та “тероризмі”. Залякують місцеве населення своїми “чоловічками”. Відкрито кажуть: “Якщо комусь не подобається – їдьте геть”. Це дуже нагадує 1944 рік, тільки під новим, сучасним “соусом”» – Тимур Ібрагімов, 7 червня 2019 року.

#FreeIbragimov

Ремзі Бекіров

Громадянський журналіст об'єднання «Кримська солідарність», кореспондент видання Grani.ru, ув'язнений із березня 2019 року.

За фахом – учитель історії. Жив у Сімферопольському районі Криму. Після окупації Криму став громадянським журналістом «Кримської солідарності», а згодом кореспондентом інтернет-видання Grani.ru. Висвітлював порушення прав людини в Криму, вів стрим-трансляції у багатьох справах: Веджіє Кашка, «26 лютого», у справі Володимира Балуха, кримських мусульман, за що його двічі затримували у 2017 році.

У березні 2019 року російські силовики затримали Бекірова в місті Аксай (Ростовська область Росії), а у домівці провели обшук. Йому висунули сфабриковане обвинувачення в організації діяльності терористичної організації. 10 березня 2022 року його засудили до 19 років ув'язнення.

У липні 2024 року Ремзі Бекірова етапували до виправної колонії № 33 міста Абакан Республіки Хакасія, де на нього систематично чинять тиск, поміщають до штрафного ізолятора, погрожують, забороняють спілкуватися з родиною та писати листи. Адміністрація колонії неодноразово відправляла журналіста до штрафного ізолятора за виконання релігійних обрядів. Через погане харчування та інші неналежні умови утримання у Бекірова з'явилися серйозні проблеми із зубами, волоссям, кістками та венами.

«РФ переслідує кримських татар, кримських мусульман за їхнє інакодумство. За нехиті думати так, як говорить влада, за нехиті бути рабами на своїй землі. А ще плюс до цього, за версією слідства, мій злочин у тому, що я намілювся висвітлювати це беззаконня, ставши спершу громадянським журналістом, а згодом кореспондентом», – Ремзі Бекіров, 12 лютого 2020 року.

#FreeBekirov

Руслан Сулейманов

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із березня 2019 року.

За фахом – учитель фізики. Жив у Сімферопольському районі Криму. Висвітлював порушення прав людини в Криму, за що його затримували в 2017 та 2019 роках. Проводив уроки фізики для дітей політичних в'язнів. Його трирічний син Муса трагічно загинув у 2020 році.

У березні 2019 року російські силовики заарештували Сулейманова під час обшуку в нього вдома. У липні 2019 року примусово проходив психіатричну експертизу. Йому висунули сфабриковане обвинувачення в організації діяльності терористичної організації. Сулейманова утримували у СІЗО в Ростові-на-Дону. 24 листопада 2022 року Південний окружний військовий суд РФ визнав його винним і призначив покарання – позбавлення волі на строк 14 років, з відбуванням перших 4 років у тюрмі та з обмеженнями свободи після відбування покарання впродовж року.

Деякий час перебував у в'язниці Верхньоуральська Челябінської області РФ, де його ставили на профоблік як «прихильного до екстремізму», «схильного до втечі та нападу». У травні 2025 року стало відомо, що Сулейманова етапували до виправної колонії № 17 у Мурманську, де його знову поставили на профоблік через «тяжкість статей звинувачення».

«Після 2014 року активний проширок у народі оголосили терористами та екстремістами, з'явилися безвісти зниклі, до смерті закатовані за свою позицію. Це Решат Аметов, це справа Веджіє Кашка – коли затримання літніх активістів потягнуло за собою її смерть, численні кримінальні справи й тиск на активістів, кримських татар», – Руслан Сулейманов, 20 травня 2020 року.

#FreeSuleymanov

Рустем Шейхалієв

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений із березня 2019 року.

Жив у Сімферопольському районі Криму і працював підприємцем. З 2015 року висвітлював порушення прав людини в Криму. Відвідував судові засідання, допомагав сім'ям політв'язнів, організовував закупівлю передач ув'язненим.

У березні 2019 року російські силовики заарештували його під час обшуку в нього вдома. Шейхалієву висунули сфабриковане обвинувачення – участь у діяльності терористичної організації. Його утримували у СІЗО в Ростові-на-Дону. 24 листопада 2022 року Південний окружний військовий суд Ростова-на-Дону визнав його винним і призначив покарання – позбавлення волі на 14 років, з відбуванням перших 4 років у тюрмі та з обмеженнями свободи після відбування покарання впродовж року. Шейхалієв має проблеми зі здоров'ям та не отримує належної медичної допомоги. Під час виголошення вироку в суді йому викликали швидку.

Деякий час Рустем Шейхалієв був у в'язниці у місті Єнісейськ Красноярського краю РФ. Звідти йому вдавалося спілкуватися з дружиною і дітьми електронними листами. Телефонні дзвінки були заборонені.

У травні 2025 року Шейхалієва доставили до виправної колонії № 3 в селі Середньобіла Амурської області РФ.

«Багато хто дивуються, яка підтримка в нашого народу, і кажуть: “Я такого ще не бачив”. Я відповів: узяли одного – прийдуть десятеро, візьмете десятох – прийдуть сто, а якщо візьмете сто – приїде тисяча. Такий у нас народ, як єдиний організм, такі традиції підтримки», – Рустем Шейхалієв, 24 травня 2019 року.

#FreeSheykhaliev

Амет Сулейманов

Громадянський журналіст, стример громадського об'єднання «Кримська солідарність», з березня 2020 року перебував під домашнім арештом у тимчасово окупованому Криму. У квітні 2023 року його перевели до СІЗО, а потім відправили відбувати покарання до РФ.

За фахом – менеджер з продажу у салоні мобільного зв'язку. Жив у Бахчисараї. Висвітлював обшуки й арешти кримських татар, за що його двічі затримувала окупаційна влада у 2017 і 2019 роках. Після цього був змушений обмежити свою діяльність через хворобу серця.

Навесні 2020 року російські силовики заарештували його за сфабрикованим звинуваченням про участь у діяльності терористичної організації. Через стан здоров'я протягом розгляду справи в судах першої та апеляційної інстанції він був під домашнім арештом. У 2021 році засуджений до 12 років позбавлення волі. 9 лютого 2023 року апеляційний суд залишив цей вирок у силі, а 5 квітня Сулейманова взяли під варту і відправили у слідчий ізолятор у Сімферополі. Там у нього відібрали ліки та не дозволяли лежати попри погане самопочуття. 27 вересня стало відомо, що Амета етапували до Росії у тюрму міста Владимир.

Після вироку й етапу на територію РФ до Владимирського централу стан Амета Сулейманова значно погіршився, йому терміново потрібна операція із заміни серцевого клапана. 29 березня 2024 року суд у Владимирі відмовив у його звільненні з в'язниці, хоча в медичних документах Сулейманова є відомості про хвороби, з якими людина не повинна перебувати в ув'язненні.

У липні 2025 року в Амета Сулейманова стався гіпертонічний криз. Після цього він скаржить на біль у грудях, швидку втому та загальну слабкість. На обличчі з'явилися плями, причина яких невідома.

«Сьогодні Крим став не “розплідником тероризму”, як деякі хочуть це подати. А розплідником відважних чоловіків та жінок, готових казати правду і відстоювати справедливість навіть під страхом позбавлення волі, катувань та викрадень», – Амет Сулейманов, 27 квітня 2021 року.

#FreeSuleymanov

Асан Ахтемов

Громадянський журналіст ініціативи «Нефес», раніше працював також у кримськотатарській газеті «Авдет». Ув'язнений із вересня 2021 року.

Жив у Сімферополі. Відвідував судові справи кримських татар, підтримував родичів арештованих. Організовував проєкт про громадських активістів, які залишилися в Криму після анексії, працював із соціокультурними проєктами.

Був затриманий російськими силовиками у вересні 2021 року у справі, за якою також переслідували першого заступника голови Меджлису кримськотатарського народу Нарімана Джеляла. Ахтемова катували, вибиваючи визнання співучасті у скоєнні «диверсії», яка нібито сталася на газопроводі в Криму в селі Перевальне 23 серпня цього ж року. Адвоката допустили до нього лише через десять днів після затримання.

Асана Ахтемова утримували у СІЗО в Сімферополі. 21 вересня 2022 року суд оголосив вирок – 15 років ув'язнення, штраф у розмірі 500 тисяч рублів, а також один рік обмеження свободи після відбування основного строку покарання. Потім суд апеляційної інстанції посилив умови утримання, призначивши перші три роки у в'язниці.

2 жовтня 2023 року стало відомо, що Асана Ахтемова етапували на територію Росії до Владимирського централу, а у березні 2025 року – до виправної колонії № 5 у Коряжмі Архангельської області.

В ув'язненні в Ахметова почалися проблеми зі здоров'ям: значно погіршився зір, з'явився біль у спині та колінах.

«**Головна моя мрія в житті – жити в Криму і бачити мій народ у розквіті, щасливим. Я вірю, що так і буде. Безкінечно вдячний всім людям, які нас підтримують в ці важкі часи. Тільки завдяки вам я не здаюся**», – Асан Ахтемов, 5 жовтня 2021 року.

#FreeAkhtemov

Ірина Данилович

Громадянська журналістка, співпрацювала з багатьма незалежними ЗМІ, зокрема, з медіапроектом «ІНжир» та ініціативою «Кримський процес», ув'язнена із квітня 2022 року.

Жила в селі Владиславівка біля Феодосії. Працювала медсестрою в Коктебелі. Займалася громадянською журналістикою і публікувалася анонімно. Висвітлювала теми прав медичних працівників, а також співпрацювала з виданнями, які розповідали про політичні судові процеси в окупованому Криму.

29 квітня 2022 року її викрали четверо російських силовиків у цивільному, про що є відеозапис. У цей самий час в її домі провели обшук, вилучили всю техніку. Протягом 13 днів з нею не було зв'язку. Як з'ясувалося, 8 днів Данилович утримували в будівлі ФСБ, де її тестували на поліграфі, погрожували та давали їсти лише один раз на день. На 13-й день її родині повідомили, що Ірина перебуває в СІЗО Сімферополя. Їй висунули звинувачення в «незаконному зберіганні вибухових речовин». У липні 2022 року вона повідомила про побиття конвоем ФСБ та психологічний тиск від російських силовиків.

У Сімферопольському СІЗО Данилович захворіла на отит, але попри тяжкий стан здоров'я, суд продовжував розгляд справи. 28 грудня 2022 року Феодосійський міський суд своїм вироком признав їй покарання – 7 років позбавлення волі та штраф у розмірі 50 тисяч рублів. Під час процесуальних дій суддя свідомо не дозволяла надавати Ірині Данилович медичну допомогу, через що та у березні 2023 року була вимушена оголосити голодування. Після того Данилович оглянули лікарі, які констатували втрату слуху та потребу в лікуванні.

29 червня 2023 року апеляційний суд «пом'якшив» вирок, скоротивши строк позбавлення волі на один місяць. У серпні 2023 року Данилович етапували до Росії в колонію загального режиму в місті Зеленокумськ Ставропольського краю.

14 травня 2024 російський касаційний суд остаточно залишив чинним вирок кримської активістки Ірини Данилович – майже сім років за ґратами.

1 серпня 2024 року в окупованому Криму помер батько Ірини – Броніслав Данилович.

Ірина Данилович перебуває у тяжкому стані, що може призвести до смерті. Їй не надають належної медичної допомоги. Тепер жінка не чує повністю на ліве вухо, пережила щонайменше один мікроінсульт і має постійні запаморочення.

У липні 2025 року Ірина Данилович звернулась через своїх близьких до віцепрезидентки Європейського парламенту Піни Пічерно з проханням звернути увагу на масові знущання в російській жіночій колонії, де її утримують. За її словами, адміністрація цієї колонії створює для ув'язнених «нескінченне пекло».

«**Саме правда є найбільш потужною, найбільш небезпечною зброєю проти державної машини і проти брехні... Тоталітарному режиму не потрібні люди, які відверто кажуть правду, ми вже не один раз в цьому переконувались. Як і мислячі не потрібні. Здебільшого тюрми зараз наповнені саме такими людьми. В них режим бачить силу, якій йому не вийде вчинити опір**», – Ірина Данилович, 27 грудня 2022 року.

#FreeDanylovych

Вілен Темер'янов

Громадянський журналіст громадського об'єднання «Кримська солідарність», кореспондент видання Granі.ru, ув'язнений із серпня 2022 року.

Жив у селі Вільне Джанкойського району. Після окупації Криму висвітлював обшуки в домівках кримських татар і політично мотивовані судові процеси. Окупаційна влада неодноразово затримувала його. Зокрема, в листопаді 2021 року під час масового затримання кримських татар, які з квітами зустрічали адвоката Едема Семедляєва після відбування незаконного арешту.

Був затриманий російськими силовиками 11 серпня 2022 року у власному домі, де провели обшук. Наступного дня йому обрали запобіжний захід – тримання під вартою – і оголосили сфабриковане обвинувачення: участь у діяльності терористичної організації.

Темер'янова утримували у СІЗО в Сімферополі та проводили примусову психіатричну експертизу. 20 квітня 2023 року був етапований в СІЗО № 1 російського міста Ростов-на-Дону. Тепер у Південному окружному військовому суді триває судовий процес щодо нього і п'ятьох інших кримських татар. Терем'янову інкримінували зв'язки з організацією «Хізб ут-Тахрір». Йому загрожує до 13 років ув'язнення.

Журналіст майже повністю втратив зуби та потребує термінового стоматологічного лікування.

«**За всі ці роки я зрозумів: те, що відбувається у Криму – це новий вид залякування мого народу та чергові репресії за стійку позицію та незгоду з політикою Росії. Як розсудлива людина та громадянський журналіст я виявляю терпіння і стійкість у ці важкі для мого народу часи. Я протистоятиму свавіллю російської судової системи і далі впевнено, стійко робитиму все від себе залежне і висвітлюватиму реальність Криму. У складні та важкі часи завжди з'являються сильні люди, і я, сподіваюся, один із них», – Вілен Темер'янов, 17 січня 2023 року.**

#FreeTemeryanov

Ірина Левченко

Журналістка, заарештована у травні 2023 року в окупованому Мелітополі.

Працювала в місцевих і всеукраїнських друкованих виданнях, зокрема, у мелітопольській районній газеті «Новий день». Проте відколи вийшла на пенсію, журналістську діяльність припинила.

6 травня 2023 року Ірина та її чоловік Олександр перестали виходити на зв'язок. Рідні Ірини довго не могли встановити її місцезнаходження. Щонайменше рік Ірину Левченко утримували в Мелітополі. У липні 2025 року стало відомо, що жінку тримають у донецькому СІЗО і незабаром можуть перевести до Сімферополя на суд. За що затримано журналістку і за якими статтями судитимуть – невідомо. Чоловіка Ірини відпустили понад рік тому, він залишається в окупованому Мелітополі.

«**Нам передали, що вона тримається, жива, перебуває на території Мелітополя, вони її не вивезли. Передали, що годують два рази на день, два рази виводять на прогулянку і в туалет, сухпайок дають, а для жінок щось є на кшталт ліжка. Ось такі умови», – сестра Ірини Левченко Олена Руденко, 16 липня 2024 року.**

#FreeLevchenko

Євген Ільченко

Адміністратор телеграм-каналу «Милый Тополь», заарештований у липні 2022 року в окупованому Мелітополі.

До повномасштабного вторгнення Євген був підприємцем та адвокатом у Мелітополі. Під час окупації міста почав вести телеграм-канал, в якому висвітлював місцеві новини, як-от проблеми з постачанням у супермаркетах, присутність окупантів на вулицях міста й корупцію в певних державних відомствах, що випускають дозволи на проїзд.

10 липня 2022 року російські силовики вдерлись у квартиру Євгена, обшукали її, вкрали прикраси й документи. Ільченка, який у цей час був на прогулянці, одразу ж після повернення заарештували на власному подвір'ї за звинуваченням у «тероризмі».

Спочатку його утримували в катівнях Мелітополя, де піддавали постійним тортурам, а потім перевели ближче до лінії фронту в один із населених пунктів тимчасово окупованої частини Запорізької області, де Ільченка залучили до примусової праці, зокрема, під наглядом російських військових він рив окопи.

Наразі Євгена Ільченка утримують в СІЗО № 2 в Таганрозі в суворих умовах без жодних офіційних обвинувачень.

«Полонений, підданий тортурам, а потім доведений до стану раба... За майже 40 років історії захисту журналістики RSF ніколи не документували випадок, коли журналіста, блогера або викривача піддавали тотальному рабству та експлуатували для участі у військових діях проти його власної країни. Через те, що він зробив вибір інформувати, цей чоловік не лише перебуває вже два роки в полоні, але й піддається примусовій праці. Пройдено шлях від свавілля до ганьби. Євген Ільченко має бути негайно звільнений», – керівник відділу розслідувань RSF Арно Фроже, 6 серпня 2024 року.

#FreeIlchenko

Олександр Малишев

Адміністратор телеграм-каналу «Мелітополь – це Україна», заарештований у серпні 2023 року в окупованому Мелітополі.

Російські силовики затримали Олександра 20 серпня 2023 року разом з іншими медійниками у Мелітополі. 29 жовтня 2023 року росіяни оприлюднили відео затримання медійників, де фігурує Олександр Малишев, у пропагандистському медіа та телеграм-каналах.

2 червня 2025 року в Південному окружному військовому суді було зареєстровано кримінальну справу стосовно Олександра. Його обвинувачують у «скоєнні злочинів» відповідно до ст. 276 КК РФ (шпигунство); ч. 2 ст. 205. 4 КК РФ (участь у терористичному співтоваристві); пп. «а», «в», ч. 2 ст. 205 КК РФ (терористичний акт).

Наразі Малишева утримують в СІЗО № 2 в Маріуполі.

#FreeMalyshev

Георгій Левченко

Адміністратор телеграм-каналу «PIA Мелітополь», заарештований у серпні 2023 року в окупованому Мелітополі.

Російські силовики затримали чоловіка 20 серпня 2023 року разом з іншими медійниками у Мелітополі. У пресрелізі від 27 жовтня 2023 року ФСБ Росії звинуватила журналіста в нібито передаванні українським спецслужбам інформації про російських військових. 29 жовтня 2023 року росіяни оприлюднили відео затримання медійників, де фігурує Георгій Левченко, в пропагандистському медіа та телеграм-каналах. Імовірно, його утримували в маріупольському СІЗО.

У березні 2025 року з'явилась інформація про те, що окупаційна «прокуратура Запорізької області» затвердила обвинувальний висновок у кримінальній справі щодо Георгія. Його звинувачують у тому, що він нібито передавав дані українським спецслужбам і розміщував публікації із закликами до вбивства членів фейкових «виборчих комісій» і представників окупаційної влади. Російська прокуратура висунула Георгію Левченку звинувачення «у державній зраді та публічних закликах до здійснення екстремістської діяльності».

2 вересня 2025 року окупаційний «Запорізький обласний суд» засудив журналіста до 16 років позбавлення волі у колонії суворого режиму. Його звинуватили у «держзраді» та «екстремізмі». Також додатково заборонили користуватися інтернетом протягом року.

Тепер його вже не утримують в Маріуполі, проте нове місце поки що невідоме.

«**Це не судовий процес, а демонстрація політичної сили. Росія використовує свою судову систему для криміналізації незалежної журналістики на окупованих територіях. RSF закликають до негайного звільнення Георгія Левченка**», – керівниця відділу Східної Європи та Центральної Азії RSF Жанна Кавельє, 4 вересня 2025 року.

#FreeLevchenko

Максим Рупчов

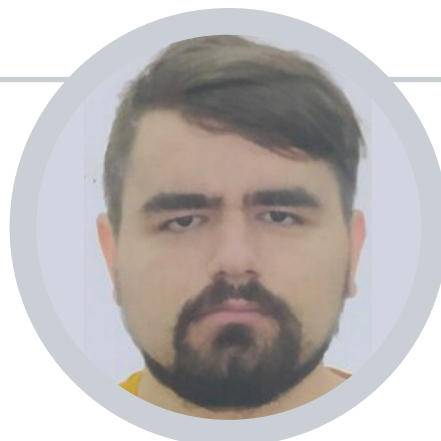
Адміністратор телеграм-каналу «Мелітополь – це Україна», заарештований у серпні 2023 року в окупованому Мелітополі.

Російські силовики затримали Максима 20 серпня 2023 року разом з іншими медійниками у Мелітополі. 29 жовтня 2023 року росіяни оприлюднили відео затримання медійників, де фігурує Максим Рупчов, у пропагандистському медіа та телеграм-каналах.

2 червня 2025 року у Південному окружному військовому суді було зареєстровано кримінальну справу, в якій Максима обвинувачують у «скоєнні злочинів» відповідно до ст. 276 КК РФ (шпигунство); ч. 2 ст. 205. 4 КК РФ (участь у терористичному співтоваристві); пп. «а», «в», ч. 2 ст. 205 КК РФ (терористичний акт).

Нині його утримують в СІЗО № 2 в Маріуполі.

#FreeRupchov

Яна Суворова

Адміністраторка телеграм-каналу «Мелітополь – це Україна», заарештована у серпні 2023 року в окупованому Мелітополі.

Яні на момент арешту було 19 років, вона навчалась у Мелітопольському педагогічному університеті. Російські силовики затримали дівчину 20 серпня 2023 року разом з іншими медійниками у Мелітополі. 29 жовтня 2023 року росіяни оприлюднили відео затримання медійників, де фігурує Яна Суворова, у пропагандистському медіа та телеграм-каналах.

2 червня 2025 року у Південному окружному військовому суді було зареєстровано кримінальну справу щодо журналістки. Її обвинувачують у «скоєнні злочинів» відповідно до ч. 2 ст. 205.2 КК РФ (виправдання тероризму в інтернеті) та ст. 276 КК РФ (шпигунство).

Спочатку її утримували в Мелітополі та Маріуполі, а наприкінці липня 2025 року перевели до в'язниці у Донецьку, де вона перебувала в жахливих умовах: переповнені камери, нестача повітря й води. У середині серпня 2025 року її рідні дізналися, що дівчину утримують у СІЗО № 2 в Таганрозі. Проте це тимчасово, остаточно Яну Суворову планують етапувати до Ростова.

«**Я перебуваю в СІЗО № 2 у Таганрозі. Мене мали відправити до Ростова, але в останню хвилину мій етап скасували без пояснень. Чекаю новин, як на морі чекають на шторм, і я дуже занепокоєна**», – з листа Яни Суворової, серпень 2025 року.

#FreeSuvorova

Анастасія Глуховська

Журналістка місцевого видання «РІА Мелітополь», заарештована у серпні 2023 року в окупованому Мелітополі.

До окупації міста Анастасія працювала у редакції «РІА Мелітополь», проте після окупації припинила там роботу.

Російські силовики затримали її 20 серпня 2023 року разом з іншими медійниками у Мелітополі. Пізніше на російському телебаченні вийшов репортаж про затримання «української агентурної групи», в якому показали момент затримання Анастасії в її квартирі.

Від моменту її арешту російські органи влади, зокрема, пенітенціарна служба, мовчать про місце її тримання й жодного разу не відповіли на запити її рідних. 23 січня 2025 року представники Міжнародного комітету Червоного Хреста офіційно підтвердили рідним, що Анастасія Глуховська перебуває в російській неволі, але не уточнили місце. Імовірно, Анастасія якийсь час перебувала в СІЗО № 2 в Таганрозі, а тепер у СІЗО міста Кизел Пермської області.

«**Те, що її досі утримують у неволі, є підтвердженням того, що вона відмовилась від співпраці з окупаційною владою. Я розумію, що вона піддається сильному психологічному тиску. Я думаю, вона буде боротися**», – сестра Анастасії Глуховської Діана, 6 червня 2025 року.

#FreeHlukhovska

Владислав Гершон

Автор телеграм-каналу «Мелітополь – це Україна», заарештований у серпні 2023 року в окупованому Мелітополі.

До окупації міста працював віддалено журналістом на спортивних сайтах. Під час окупації публікував місцеві новини у телеграм-каналі «Мелітополь – це Україна».

Російські силовики затримали чоловіка 20 серпня 2023 року разом з іншими адміністраторами й авторами цього телеграм-каналу. 29 жовтня 2023 року росіяни оприлюднили відео затримання медійників, де фігурує Владислав, у пропагандистському медіа та телеграм-каналах.

Спочатку журналіста тримали в різних мелітопольських катівнях, потім ще довго – у маріупольському СІЗО. 15 травня 2025 року у Південному окружному військовому суді було зареєстровано кримінальну справу, в якій його звинувачують у «скоєнні злочинів» відповідно до ст. 276 КК РФ (шпигунство), ч. 2 ст. 205. 4 КК РФ (участь у терористичному співтоваристві); пп. «а», «в», ч. 2 ст. 205 КК РФ (терористичний акт).

З вересня 2025 року Владислава було засуджено до 15 років позбавлення волі у колонії суворого режиму. Владислав Гершон перебуває у СІЗО Ростова, де його утримують в жахливих і нелюдських умовах. Листи до рідних після етапування до Ростова стали рідшими.

«**Кожний ранок – пекло**», – з листа Владислава Герсона, 2025 рік.

#FreeHershon

Рустем Османов

Громадянський журналіст об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений в окупованому Криму в березні 2024 року. Жив у місті Бахчисарай, колишній співробітник кримськотатарського телеканалу АТР.

5 березня 2024 року окупаційний Київський районний суд Сімферополя на закритому засіданні постановив заарештувати журналіста на два місяці, помістивши до СІЗО № 2 Сімферополя за звинуваченням в організації та участі в діяльності терористичної організації. Після цього термін арешту кілька разів подовжували. Кримінальна справа щодо Рустема Османова відкрита у Південному окружному військовому суді.

Нині журналіста тримають у СІЗО № 1 в Ростові-на-Дону.

«**Ми опинилися в малоприємному становищі. Не тому що ми погані і вчинили якісь злодіяння. Ні! Ми не так виховані!**» – з листа Рустема Османова, 24 березня 2024 року.

#FreeOsmanov

Азіз Азізов

Громадянський журналіст, стример об'єднання «Кримська солідарність», ув'язнений у окупованому Криму в березні 2024 року.

Жив у Бахчисараї, займався фасадними та оздоблювальними роботами.

Був ув'язнений разом із Рустемом Османовим 5 березня 2024 року, коли окупаційний Київський районний суд Сімферополя постановив заарештувати двох журналістів на два місяці, помістивши до СІЗО № 2 Сімферополя за звинуваченням в організації та участі в діяльності терористичної організації. Після цього строк арешту кілька разів подовжували.

2 травня 2024 стало відомо, що Азіза Азізова без очевидних медичних показань відправили до психіатричної лікарні для проходження психіатричної експертизи в умовах стаціонару.

Кримінальна справа щодо Рустема Османова відкрита у Південному окружному військовому суді, зареєстрована 8 жовтня 2024 року.

Нині журналіста тримають у СІЗО № 5 в Ростові-на-Дону.

«*Про себе написати тут – це як іще одне ускладнення, плюсом до решти... Але Земля обертається, не зупиняючись, і це все тимчасове, воно мине обов'язково й закінчиться. Я ж прошу Всевишнього, щоб це сталося максимально скоріше і з благом, тож не впадаймо у відчай і йдімо далі*», – Азіз Азізов, 28 липня 2024 року.

#FreeAzizov

Геннадій Осьмак

Журналіст, заарештований у березні 2024 року в окупованому Генічеську.

До повномасштабного вторгнення був головним редактором місцевого інтернет-видання «Новий візит».

Російські силовики затримали Геннадія Осьмака 6 березня 2024 року. Після затримання піддавали жорстоким тортурам. Журналіста звинуватили в участі у кримськотатарському батальйоні імені Номана Челебіджихана, який у Росії оголосили «терористичною організацією». У березні 2025 року окупаційний «Херсонський обласний суд» засудив журналіста до 3,2 років позбавлення волі у колонії суворого режиму.

Тепер Геннадія утримують у СІЗО в Чонгарі на Херсонщині. Чоловік має цукровий діабет і серйозні проблеми з хребтом.

«*Це помста йому за те, що він висвітлював події на адмінмежі з Кримом. Помста за його журналістську діяльність. Помста за те, що він відмовився бути рупором російської пропаганди*», – джерела КРЦ, 11 квітня 2025 року.

#FreeOsmak

2026

СПИСОК УВ'ЯЗНЕНИХ
УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ

zmina.ua

zmina.info

ZMİNA

ЦЕНТР ПРАВ ЛЮДИНИ